

eti Nap ért

346 bolt és 39 ósítja a dolgozók melőszövetkezetek redvi terv teljesít...

zeteink munkája alhoz a munkafé. negszilárdítása, a ségének csökken. Fokozzák tovább a gozók a választási rán elért nagysze...

ja bemutatóját

a Szovjet Légi- szmol.szervezeté. n tartózkodó kul. A műsor után áncmultság lesz.

ti pályán retében

égi csapatával veszi a D. Lokomotívban kívül Kovács is he...

mérközést majdnam asztóta Antal László.

Munkaerőterületek sportszerűlten má r a mérközés kezd. r a Szikra játékosait. portszurokolók figyelt...

NYOMDA 34 dolgozója.

SPORTHIR

éd nemzetek közötti stól a magyar rádió 2 órakor a Kossuth...

DÓ vasgőz, sodrony, ekrény, szobaa zta, u. 71.

LIPS villany gram. díóhoz lemezekkel el- egy ráfizetésel sú dő...

KALIBÓGÉP alihaz-

ésion eladó, Varga u. m, földszint 5.

rményi apróhirdetés

LAPBA hajlító zór- hirdetések levélel okon délután 3 óráig, u. 1. ez alatt.

DÓ egy üvegajtós zekrény. Érc ke-ni u. 26.

DÓ Tizenhárom vér. P. 39. sz. ház, Érc. nyagott.

DÓ Kossuth u. 5. ez. felerészre, Érc. köldni ott.

ÉPKORU nő aljánk. elárónének, minden munkára, cím a kiadó.

DÓ érc kétlovas sze. Kossuth u. 5.

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 156. SZAM

ARA: 50 FILLER

VASARNAP, 1935 JULIUS 5.

NAGY IMRE ELVTÁRS:

Új gazdaságpolitikánk alapelve: a lakosság életszínvonalának állandó emelése

Az országgyűlés szombati ülése

Az országgyűlés szombaton déli előtt folytatta munkáját. Tíz óra...

A diplomáciai páholyokban helyet foglaljt a budapesti diplomá...

Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke nyitotta meg az ülést. — Megnyitászavai után az országgyűlés...

Az Alkotmány értelmében a minisztertanácsnak egy vagy több elnökhelyettese van, ugyanakkor az Alkotmány nem tartalmaz intézkedést...

Az Alkotmányt módosító egyéb intézkedések egyes miniszteriumok...

A gyakorlati tapasztalatok bebizonyították, hogy nem volt helyes a miniszteriumi ügykörök...

Végül kérte az országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot fogadjja el.

Az előadó beszéde után az országgyűlés egyhangúlag elfogadta az alkotmány módosításáról...

Szünet után Rónai Sándor elnök bejelentette, hogy a Népköz...

társaság Elnöki Tanácsa javaslatot nyújtott be a minisztertanács...

A minisztertanács tagjai

Az Elnöki Tanács javaslata alapján a minisztertanács elnöke. vé Nagy Imre, a minisztertanács első elnökhelyettesévé és egyben...

Nagy Imre elvtárs beszéde

Nagy Imre, a minisztertanács elnöke a következő beszédet mondotta:

Tisztelt Országgyűlés! — Amidőn hazánk felszabadulása után a hatalmat a dolgozó nép vette kezébe az országban, demokratikus népképviselői alapján az országgyűlés jelentősége lényegesen megnövekedett. Magyarország demokratikus újjászülésétől a történelmi viharokban örökre alamerült a régi, földesúri burzsoá parlament, mely az alkotmány sáncain kívül rekesztette a dolgozó népet, a munkásokat...

Szajártó Lajos, közlekedés- és postaiügyi miniszterre Bebrüts Lajos, népművelési miniszterre Darvas József, oktatásügyi miniszterre Erdely-Gruz Tibor, egészségügyi miniszterre dr. Zsoldos Sándor, az Országos Terhivatal elnöke. vé Szalai Béla képviselőket az országgyűlés egyhangúlag megválasztotta.

Az országgyűlés ezután az Alkotmány 43. §-ának 1. bekezdése értelmében a Népköztársaság legfőbb ügyészét választotta meg hat évi időtartamra. A Népköztársaság Elnöki Tanácsának javaslatára a Népköztársaság legfőbb ügyészévé egyhangúlag Czákó Kálmánt választották meg.

Ezután szünet következett, majd Rónai Sándor elnök újból megnyitotta az ülést. A képviselők lapsa közben vonultak be Nagy Imre vezetésével a megválasztott minisztertanács tagjai.

Rónai Sándor elnök bejelentette, hogy a minisztertanács elnöke kíván szólni.

galmas, dolgozó parasztságunk, amely elemi csapással, károkkal és bajokkal küzdötte bár, minden nehézség ellenére nusséggel kitartott a népi demokrácia mellett és reménnyel elítelve, a jövőbe vetett biztos hitel takarítja be most ve-rejtelkes munkájának dús gyümölcsét. Munkásosztályunk és parasztságunk a haza iránti hűségért és helytállásáért legmélyebb hálánkat és elismerésünket érdemli ki. Eredményeink és sikereink kivívása, pártunk, a Magyar Dolgozók Pártjának érdeme, amely a munkásosztály élén dolgozó népünket rávezette a szocializmus építésének széles útjára.

Eredményeink forrása, legdrágább kincsünk, szabadságunk. Munkásosztályunk és parasztságunk ennek birtokában vált képessé történelmi feladatok megoldására hazánk százados elmaradottságának behozására, a kizsákmányoló régi úri rend megszüntetésére. A szabadság nyitotta meg az utat a szocializmushoz. A szabadság szárnyakát adott népünknek, kibontakoztatta alkotójerejét, amely történelmünk legnagyosabb alkotásaival gazdagítja hazánkat. Ezt a szabadságot a szovjet nép fiainak vére hullásával hozta meg nekünk azért, hogy szabad és független országot, dolgozó népünk számára pedig jómódú, boldog életet teremtsünk. Így lett minden sikerünk és eredményünk forrása a Szovjetunió, a kis népek önzetlen barátja, a béke és szabadság bástyája.

A felszabadulással megnyitott előttünk az országépítés, a felemelkedés, a szocialista jövő egyszerű perspektívája. De elvágznai a hatalmas munkát, saját erőkből és anyagi törésünkből nem tudtuk volna a Szovjetunió minden irányú és hathatós támogatása nélkül. Kölcsönös gazdasági együttműködés keretében felbecsülhetetlen segítséget nyújtott és biztosan továbbra is nyújtani fog, a szocializmus építéséhez, dol-

gozó népünk anyagi helyzete megjavításának nagy munkájához. Eredményeinkről szólna ezért fordulunk e napon is őszinte köszönetünk kifejezésével a Szovjetunió népei és kormánya felé (hosszan tartó nagy taps).

Alkotmányos életünkben a népi demokrácia fejlődésében egy-egy új országgyűlési ciklus határák volt a régi rendszer gazdasági és politikai alapjainak felszámolása, valamint az újjáépítés, a felemelkedés az ország békejének és függetlenségének biztosítása terén.

A május 17-én választott országgyűlésben a megelőző parlamentnél jobban és mélyebben tükröződik az ország békejének és függetlenségének biztosítása terén. A május 17-én választott országgyűlésben a megelőző parlamentnél jobban és mélyebben tükröződik az ország békejének és függetlenségének biztosítása terén. A május 17-én választott országgyűlésben a megelőző parlamentnél jobban és mélyebben tükröződik az ország békejének és függetlenségének biztosítása terén.

A kormány feladatai ellátásában fokozottabban az országgyűlésre kíván támaszkodni, amelyek bizalmából az országot vezeti és amelyek a kormányzás terén kifejtett tevékenységéért, a haza jó vagy balsorsáért, dolgozó népünk boldogulásáért, teljes felelősséggel tartozik. Ugyanakkor biztosítani kívánja, hogy a minisztertanács, a törvényhozásra támaszkodva, az államügyek intézésének teljes jogú szerve legyen, amely a miniszteriumok szélesebb hatáskörén és a miniszterek nagyobb felelősségén nyugszik. Ezzel lényegében további lépést teszünk előre államéletünk demokratizálásában.

Tisztelt Országgyűlés!

Attérve a gazdaságpolitika kérdéseire, hangsúlyozni kívánom, hogy a kormány, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége új irányelveinek reális célkitűzései és javaslatai alapján folytatja gazdaságpolitikáját. Ez azt jelenti, hogy népgazdaságunk fejlesztése terén feltétlenül számol az ország gazdasági erőforrásaival, hogy nem tűz maga elé olyan feladatokat, amelyeknek megvalósításához hiányzanak a szükséges feltételek, akár nyersanyagbázisról, akár az ország erejét és teljesítőképességét megalapító, vagy túlzottan igénybevevő beruházásokról, akár a lakosság életszínvonalának rovására menő egyéb túlzott gazdasági feladatokról van szó. A kormány a gazdaságpolitika terén azt a közmondást tartja szem előtt, hogy addig nyújtózkodjunk, ameddig a takaró ér. Már pedig látnunk kell, és ezt az ország színe előtt őszintén meg kell mondani, a felemelt öt éves terv célkitűzései sok tekintetben meg-

haladják erőinket, megvalósításuk túlzottan igénybeveszi erőforrásainkat, hátráltatja a jólét anyagi alapjainak gyarapodását, sőt az utóbbi időben az életszínvonal romlását vontá maga után. Nyilvánvaló, hogy ebben a tekintetben lényeges módosításra van szükség. A szocialista nehézipar fejlesztése nem lehet öncél. A népi demokrácia útján, a szocialista iparosítás útján úgy kell előrehaladnunk a szocializmus felé, hogy az a dolgozó nép, elsősorban a szocialista építés derék hada, a munkásosztály életszínvonalának, szociális és kulturális helyzetének szüntelen javulásával járjon. Ebből világosan kirajzolódik a kormány gazdaságpolitikájának egyik legfontosabb feladata: Népgazdaságunk fejlesztése útemének és a beruházásoknak általános és jelentős csökkentése az ország teherbíróképességének megfelelően. Ebből a szempontból a kormány mind a termelés, mind a beruházások terén felülvizsgálja a népgazdasági tervet és javaslatot fog tenni megfelelő csökkentésére.

Módosítani kell a népgazdaság fejlesztésének irányát is. Semmi sem indokolja a túlzott iparosítást és ipari autarchiára való törekvést, különösen ha nem rendelkezünk hozzá a szükséges alapanyagbázissal. Az autarchia amellet, hogy gazdasági elzárkozást jelent, és túlzottan igénybeveszi az ország teljesítőképességét, eleven lemondást jelent olyan kedvező lehetőségekről, amelyek a nemzetközi áruforgalomba való fokozottabb bekapcsolódásból, a kapitalista országokkal való kereskedelmi forgalomból, de mindenképpen és főképpen a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal, valamint a népi Kínával fennálló kölcsönös gazdasági segítségből és együttműködésből adódnak. Ezzel az erőforrással a kormány fokozottabban számolni fog gazdaságpolitikájában, amivel tehermentesíteni kívánja népgazdaságunkat.

Gazdaságpolitikánkban irányt kell változtatni abban a tekintetben is, hogy a termelési eszközöket gyártó nehézipar fejlesztésének útemét jelentősen lassítva, az eddiginél lényegesen nagyobb súlyt kell helyezni a szükségesített cikkek gyártó könnyűiparra és élelmiszeriparra, amivel lehetővé kell tenni a lakosság növekvő szükségleteinek mind nagyobb mérvű kielégítését.

Meg kell változtatni a gazdaságpolitika irányát, a népgazdaság két alapvető ága, az ipar és a mezőgazdaság tekintetében is. A túlzott iparosítás, főképpen a nehézipar túlzott fejlesztése és a vele járó nagyarányú beruházások mellett az ország anyagi erőforrásaiból nem futotta a mezőgazdaság fejlesztésére. Ennek következtében az ipar, de elsősorban, sőt csaknem kizárólag a nehézipar túlzott gyorsütemű fejlődése mellett, a mezőgazdasági termelés megrekedett, nem tudta biztosítani sem az ipar rohamos fejlődésének nyersanyag-szükségletét, sem a gyorsan nö-

(Folytatás a 2-ik oldalon.)

AZ ORSZÁGGYŰLÉS SZOMBATI ÜLÉSE

(Folytatás a 2-ik oldalról.)

sejben és anyagi elismerésben is kitéjezésre kell jutni.

A fiatal, új értelmiség képzése terén, oktatási rendszerünkben is megtalálható a túlzás. Óriási áldozatokkal valósággal erőszakoltuk a főiskolai oktatást. Most ezen a téren is sokkal szerényebbeknek kell lennünk. Ne építsünk légvárakat. Ugyanakkor az eddiginél jóval nagyobb gondot kell fordítani a népközpontokra, fokozni kell beruházásait, szaporítani kell az iskolák, tantermek és tantervek számát, hogy minél jobb feltételeket biztosítsunk a jövő nemzedék számára, a kis magyarok elemi oktatásának, amit eddig, — meg kell mondani — a főiskolai oktatás elhanyagolása miatt, nagyon elhanyagoltunk. Több figyelmet, több elrettentő és jobb anyagi eszközt a tanyai, falusi, a munkásnegyedek iskoláinak. Ez sokkal demokratikusabb iskolapolitika lesz.

Nagyobb türelmességet kell tanúsítani vallási kérdésekben. Megengedhetően e téren adminisztratív eszközök alkalmazása, ami eddig bizony néha előfordult. A kormány ebben a kérdésben a türelmesség alapján áll, amelynek a felvilágosítás és a meggyőzés az eszköze. Adminisztratív vagy más kényszerítő eszközök alkalmazását a kormány eltiltja és nem fogja tűrni.

Tisztelt Országgyűlés!

A kormány egész tevékenységében az alkotmányban lerögzített jogrend és törvényesség alapján áll. Népi demokratikus állami berendezkedésünk, gazdasági és társadalmi életünk alapja a szocialista törvényesség, az alkotmányban lefektetett állampolgári jogoknak és kötelességnek, Népköztársaságunk törvényeinek szigorú betartása. A kormányra a múltban elkövetett súlyos hibák helyrehozása, a jogrend megszilárdítása és a törvényesség biztosítása terén is nagy és felelősségteljes feladatok várnak. Államhatalmi szerveink feladata és kötelessége örökösödni dolgozó népünk jogainak biztosításán és sérthetlenségén. Ezekre a szervekre nemcsak az a feladat hárul, hogy biztosítsák a dolgozó nép kötelezettségeinek teljesítését, hanem az is, hogy a haza minden polgára szabadon élhessen törvényben biztosított jogaival. Dolgozó népünk ezt méltán elvárhatja saját államtól. De igazságügyi és rendőrségi szerveink, valamint helyi tanácsaink munkájában gyakran nem juttatjuk kellő érvényre a népi demokratikus államélet és kormányzás alapelveit — a törvényesség, ezek a szervek nemcsak az állami gazdasági és társadalmi élet különböző területein, hanem a saját állami tevékenységük terén is hatáskörükben sem tudták úgy biztosítani a törvényesség szigorú betartását, ahogyan azt a népi demokratikus állam és a nép érdekei feltétlenül megkövetelik.

A bírósági és kihágási eljárások nagy száma, a széles körben alkalmazott adminisztratív módszerek, a begyűjtés, az adóbehajtás, a kuláklista, a tagosítások terén elkövetett tömeges túlkapaszkodások és visszaélések, valamint egyéb zaklatások sértették a lakosság igazságérzetét, megrendítették a törvényességbe vetett hitét, megzavarták a dolgozó nép és állami szerveink, valamint helyi tanácsaink kapcsolatát.

Súlyos és jogos kifogás alá esik a hivatalainkban és közigazgatásunkban túrhatalom, durva, rideg és lelketlen magatartás, ahogyan ügyes-bajos dolgait intéző egyszerű polgárokkal egyes bürokrataknak bannak. Ezek meg a különböző helyes, igazságos és törvényes intézkedéseiket is úgy hajtják végre, hogy megkeserítik vele a nép életét. Elfelejtjük, hogy ott vannak a népet és nem megfojtva és hogy a szerénység, a figyelemesség és az emberséges magatartás olyan erények, amelyek közhivatalainkban mindenkiöl

joggal megkövetel bármely polgár is, de a kormány is.

A törvényesség megszilárdítása a kormány egyik legsürgősebb feladata. Szigorú intézkedésekkel, s ha nem használ, súlyos büntetéssel, a hibák és lazaságok kiküszöbölésével, rövid időn belül el kell érni, hogy igazságügyi és rendőrségi szerveink, valamint helyi tanácsaink a nép államának, a törvényességnek, a jogrendnek szilárd támaszai és egyben biztosítékai legyenek. Fokozottabban védelmezzék dolgozó népünk érdekeit, éberebben őrködjenek államunk biztonságára felett és a néppel összeforvva, erőteljesebben harcoljanak demokratikus rendünk megalkotott eltiltásai ellen, akikkel szemben a törvények teljes szigorát kell alkalmazni. Az ellenségnek, amely elért eredményeinkre, függetlenségünkre és szabadságunkra tör, talpalatnyi helyet, egyetlen percnyi lélegzést sem engedhetünk.

Tudjuk azonban, hogy vannak megtevélyedettek, akiket kisebb-nagyobb büneikért utólt az igazságszolgáltatás keze, vannak akiket sérelem esett, akiket talán igazságtalanság ért, mert hatóságaink gyakran nem tartották be az alkotmányos szabályokat, amelyek védik az állampolgárok jogait, személyes szabadságát és biztonságát. Maga az internálás intézménye is hozzájárult ahhoz, hogy a törvényesség csorba essen. Mindebben kétségtelenül szerepe volt annak is, hogy nem tettünk eleget a Népköztársaság alkotmányának előírásainak és nem hoztuk létre a legfelső államügyészség intézményét, amely a jogrend és törvényesség legfőbb alkotmányos őre. Ennek a kötelességünknek ma tettünk eleget.

Mindebből kiindulva a megbocsátás szellemében, a megnyugvás és jogos sérelem gyökeres orvoslása érdekében a kormány törvényjavaslatot terjeszt az országgyűlés elé, amelynek alapján szabadon kell bocsátani mindazokat, akiknek büne nem olyan súlyos, hogy szabadlábra helyezésük az állam biztonságát vagy a közbiztonságát veszélyeztetheti. Egyidejűleg megszűnteti az internálás intézményét. Az internálótáborokat pedig felszámolja. Ezzel a kormány lehetővé kívánja tenni, hogy a közkegyelemben részesülők és internáltak visszatérhessenek otthonukba, családjukhoz, a társadalomba, hogy munkájukkal annak hasznos tagjává legyenek. Rendezni kívánja a kormány a kitelepítettek helyzetét is, lehetővé téve számukra, hogy az összes állampolgárokra kötelező jogszabályok figyelembevételével, választhatassák meg letelepedési helyüket.

Összegezve tehát a népi demokratikus igazságszolgáltatás alapelveivel a rendőrbíráskodás, ami lényegében azt jelenti, hogy a nyomozó szerv maga bíraskodik is. A kormány a régi rendszernek ezt az átöröklött maradványát törvényhozási úton meg fogja szüntetni.

A kormány rendkívül nagy súlyt helyez arra, hogy a parasztsághoz való viszonyt a munkás-paraszt szövetség szilárd gazdasági és politikai alapjára helyezze, hogy helyreállítsa a parasztságnak a jogrend és törvényességbe vetett bizalmát, aminek megrendülésében nem kis része volt az úgynevezett kuláklistának. Amellett, hogy ez a lista a kulákság elleni adminisztratív intézkedésekre és súlyos visszaélésekre vezetett, hozzájárult az állam és a dolgozó parasztság közötti viszonyt és a parasztsággal szembeni bizalmatlanságot, a közép-parasztsággal való tartós szövetség megalapításához is. Nyilvánvaló, hogy ha a falun meg akarjuk szüntetni a törvénytelenségeket, ha helyre akarjuk állítani a jogbiztonságot, a közép-parasztsággal való tartós szövetséget, már pedig ezt feltétlenül meg kell valósítani, úgy a kuláklistát meg kell szüntetni, fenntartva a kizsákmányoló kulákok korlátozására irá-

nyuló gazdasági rendszabályokat.

Tisztelt Országgyűlés!

Azok a nagyhorderejű rendelkezések, amelyeket a népgazdaság átállítása és a jogrend megszilárdítása, valamint az élet színvonal emelése terén teszünk, az a nagy fordulat, ami az állami és gazdasági élet számos területén előtűnik áll és megvalósításra vár, nagy feladatokat ró a törvényhozásra, a kormányra és az egész államapparátusra. Pedig ezek a rendszabályok távolról sem merítik ki mindazokat a tennivalókat, amiket a kormánynak az ország életének szerető tevékenységére el kell végezni. Részletkérdésekbe nem kívánok bocsátkozni. Az érintett fő kérdések világosan mutatják a gazdaságpolitika új útját, amelyen a kormány haladni kíván: szélesebb alapokon, az egész néppel együtt, kezdetben talán lassabban, de annál biztosabban ugyanazon cél — a szocializmus felé.

Azok a javaslatok, amelyeket a Magyar Dolgozók Pártjának Központi Vezetősége a kormánynak tett, a legszélesebb nemzeti egység programja, amellyel minden teremtő erő és alkotó képességet hazánk felvirágoztatásának, népünk növekvő jólétének szolgálatába állíthatunk. Olyan célkitűzések, amelyek alkalmazásukra, hogy dolgozó népünk szorosabban mint valaha kormánya köré tömörítsék. Ebben van a kormány munkaprogramjának nagy ereje, melynek birtokában sokkal nagyobb és felelősségteljesebb feladatok megoldására vállalkozhatunk, mint azt a választások idején a Magyar Függetlenségi Népfőfront felhívásában ígértük. Mindazok a célok és feladatok, amelyeknek megvalósítását magunk elé tűztük, népünk, hazánk javát szolgálják. Kétségtelen, hogy az ország lakossága ezt örömmel és megkönnyebbüléssel fogadja. A kormány feladata gondoskodni róla, hogy jótékony hatását és kifizető eredményeit dolgozó népünk minél előbb tapasztalhasse életkörülményeinek megjavulásában. Munkásosztályunknak, parasztságunknak, értelmiségünknek, az egész országnak látnia és éreznie kell, hogy helyzetében mélyreható változásokat hoznak a kormány intézkedései és rendszabályai, amelyeknek sikeres megvalósításával az utóbbi évek leg súlyosabb csapását mérjük népünk ellenségére.

Nyilvánvaló, tisztelt Országgyűlés, hogy a feladatok megvalósításán nem lesz könnyű, megkevesebb meg önmagától. Látni kell, hogy a siker legfőbb biztosítéka a széles néptömegek aktív részvételében van. De látni kell azt is, hogy lesznek olyanok, akik nem tudják vagy nem akarják az önkényeskedés, a túlkapaszkodások néppellenes szellemét és módszereit felszámolni, akik nem akarnak lemondani az adminisztratív eszközök alkalmazásáról és így vagy amúgy gátolni igyekeznek majd a néptömegek javát szolgáló intézkedések gyors és sikeres lebonyolítását. A kormány éber őrködik és az államapparátus erejével és tekintélyével résen áll az ilyen fajta törekvések vagy zavartkeltő kísérletek erőlyes és gyors felszámolására.

Az ellenség új gazdaságpolitikánkat és a belőle folyó rendszabályokat hamis, megtévesztő hírveréssel igyekszik majd félremagyarázni és a lakosságot megtéveszteni. Egyet azonban nem tud elvitatni, azt, hogy a nép legszélesebb rétegei örömmel és helyesléssel fogadják ezt a politikát és mellé állnak. (Hosszantartó nagy taps.) Ezért eleve kudarcra van ítélve minden ellenségességből vagy alattomos kártevő szándék.

A jó természéskültségek kedvező feltételeket teremtenek intézkedéseink eredményes végrehajtásához. S ha fő figyelmünkkel most az aratás-cséplés, begyűjtés lázas munkájára összpontosítva,

nagyobb erőfeszítéssel fogjuk ezt az országos feladatot elvégezni, gazdasági természetű intézkedéseink jelentős részének sikeres megvalósítása máris biztosított van.

Tisztelt Országgyűlés!

Az a munkaprogram, amelynek megvalósítására ma elindultunk, új fejezetet nyit a szocializmus építésének munkájában. Minden egyes célkitűzésünk a béke magasztos ügyét szolgálja. Az új feladatok és megvalósításuk nyomán feltáruló ragyogó perspektíva megsokszorozza népünkben az erőt és akaratot a békéért való harcra. Országunk gazdasági erejének növekedése, népünk jólétének emelkedése messzemenően megszilárdítja az egyetemes békének azt a frontszakaszát, amelyen hazánknak kell őrt állnia. Ezért bátran mondhatjuk, hogy mindazoknak a rendszabályoknak a megvalósítása, amelyek a kormány célul tűzött maga elé, jelentőségében túlmegy hazánk határain és az egész békétábor közös ügye.

A béke- és szabadságszerető népek nemzetközi szolidaritásának nagyszerű megnyilvánulása volt a Béke-Világban Budapesten ülése. Az itt járt küldöttek meggyőződhetek tehetséges és szorgalmas népünk békés alkotó munkájáról, annak kimagasló eredményeiről és arról az elkötelezettségről, hogy végig kitart a béke nagy ügye mellett. A béke, a demokrácia és a szocializmus erői az utóbbi időben világszerte jelentősen megnöttek. A június 7-i olasz választások eredményei, amelyek a Kommunista Párt, a munkásosztály és a béke híveinek nagyszerű győzelmét hozták, mutatják, hogy az elmeresedő olasz politikai válságot az Olasz Kommunista Párt közreműködése, a dolgozó tömegek aktív részvétele nélkül nem lehet megoldani és a bizonytalan belső helyzetet nem lehet megszilárdítani.

A franciaországi belső válság is, amely hosszú hetekig tartott, a munkásosztály és a Kommunista Párt erőinek növekedését mutatja, gyengíti az agresszorok táborát és az élezi az imperialisták egymásközötti ellentétét. A háborús gyújtófogók szorult helyzetükből újabb kalandok felállításával elvetemült provokációkkal igyekeznek kiutat találni. Li Szin Mannak a koreai fegyverszünet megakadályozására irányuló bűnös tevékenysége, a hazatelepítő hadifoglyok átadásának megtagadása, a berlini aláíró provokáció, egy-egy lánczeme az agresszorok alattomos mesterkedéseinek. Az imperialista bérének berlini provokációja — a reakció és a fasizmus erőinek ortvadására volt a népek békéje és biztonsága ellen. A béke ellenségeinek provokációi cselszövevényei azt a célt szolgálják, hogy megakadályozzák a feszült nemzetközi helyzet enyhülését. A berlini események újból világosan megmutatták, hogy a béke megalkotott ellenségei a leggaládabb provokációkra is képesek és céljuk érdekében a legelvetemültebb eszközöket is igénybe veszik. Ennek ellenére a német népi demokratikus és hazafias erői útját vágják a fasizmusnak, ami azt bizonyítja, hogy a Nyugat-Németországból kiinduló agresszióknak elejét lehet venni. A Berlinben lejáratott események éberségre intenek ben-

nünket is és arra figyelmeztetnek a békeszerető népeket, hogy egyetlen pillanatra ne tévesszék szemelőt az ellenség üzemeltet. Hogy az agresszorok sötét tervei a jövőben is szegényteljes kudarc érje, a becsületes békeszerető embereknek nagyobb elkötelezettséggel kell védekezni a béke fenntartásának és megszilárdításának ügyét. A béke ellen-ségeinek visszaverésére zárjuk szorosabban sorainkat — ez a feladatunk valamennyiünknek, akiknek drága a béke magasztos ügye.

A kormány minden tevékenységében népünk törhetetlen békekarátára támaszkodik és a béke megőrzésére irányuló erőfeszítéseit, a békeszerető népek szolidaritása és a világbéke élcsapatához, a nagy Szovjetunióhoz való őszinte barátság vezérli.

A kormány munkaprogramja világosan mutatja, hogy a tartós békére törekszünk. A népek barátságának szellemében a fokozottabb gazdasági együttműködéshez, a népek békés együttélésének biztosításához a magunk szerény erejével, fölünk feltehetően a legmesszebbmenően hozzá kívánunk járulni. Ugyanakkor függetlenségünk és nemzeti szuverenitásunk sérthetlenségéért szilárdan helytállunk, azt féltve őrizzük. Fokozza erőnket, hogy nem állunk egyedül, hogy mellettünk van, segít, támogat bennünket a Szovjetunió, hogy olyan legyőzhetetlen tábor tagja vagyunk, mint a békevilágmozgalom.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve a bizalmat, amelyet a miniszterelnök elre állított, átérve a haza és a nép iránti felelősséget, hangsúlyozni kívánom, hogy népünk jóléte a munkásosztály és az egész lakosság életszínvonalának állandó emelése, ami a kormány tevékenységének középpontjában áll, népünk termelőmunkáján nyugszik. A növekvő jóléthez, a termékek bőségéhez csakis a termelés fokozásával, a tervek teljesítésével, dolgozóink széles kibontakozó lelkes szocialista versenyével lehet biztosítani úgy az iparban, mint a mezőgazdaságban. Az ország szeme ma ide szegeződik a parlament ülésstermére, melynek tanácskozásai és határozatai elé egész népünk nagy várakozással tekint. Megvagyok győződve róla, hogy dolgozó népünk, munkásosztályunk, parasztságunk, értelmiségünk a haza iránti kötelezettségétől mélyen áthatva valóra váltja üdvös célkitűzéseinket. Szent meggyőződésünk, tisztelt Országgyűlés, hogy a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével és javaslatai alapján, összeforvva a néppel, az eddiginél sokkal biztosabban haladunk majd előre új gazdaságpolitikánk célkitűzéseinek megvalósításáért, hazánk felvirágoztatásának, népünk jólétének útján, ragyogó jövőnknek, a szocializmus felé. (Hosszantartó nagy taps.)

Nagy Imre elvtárs beszédét az országgyűlés tagjai nagy tapsal fogadták. Ezután szünet következett.

Szünet után elsőnek Martin Ferenc szólt fel, utána Nagy Dániel, majd Bogdár Rezső felszólalása következett. A felszólalások után Rónai Sándor elnök az országgyűlés ülészakát bezárta.

Jesus Lara bolíviai író látogatása Debrecenben

Jesus Lara bolíviai író, a Bolíviai Országos Békatanács elnöke pénteken este Debrecenbe érkezett s az író szövetség debreceni csoportjának vendékként megtekintette a város nevezeteseit. Előzőleg hosszú baráti beszélgetést folytatott az író szövetség és az értelmiség tagjaival. Ismertette előtűnik a bolíviai nép, a bolíviai írók helyzetét.

Szombat délelőtt meglátogatta az egyetemi könyvtárat, az egyetem ma-

gyar intézetét, majd a gyermekklinika koraszülött osztályát. Nagy elismeréssel nyilatkozott arról a messzemenő gondoskodásról, amelyben nálunk a gyermekeket részesítik. — Nálunk az ilyen koraszülötteket, akiket itt megmenekenek az életnek, halálra vannak ítélve — mondta.

A Déri Múzeum gazdag anyagának megtekintésekor szintén az elismerés hangján szólt.

Jesus Lara szombaton délután utazott el Debrecenből.

Párt és pártépítés

A propagandisták kiválasztásának tapasztalatai

Az új pártoktatási év főfeladata a pártoktatás színvonalának emelése és az oktatási hálózat megszilárdítása. E cél elérése érdekében legfontosabb a propagandisták helyes kiválasztása és gondos felkészítése.

A gyakorlati pártmunkában tapasztalatosan, képzetlen propagandista nem tudja megérteni a marxizmus-leninizmus tanításait, nem tud mozgósítani a párt előtt álló feladatokat.

A pártoktatás ott jár jó eredménnyel, ahol jók a propagandisták

Ennek figyelembevételére fontos azért, mert a párttagok nevelését, tanítását nem lehet olymódon bízni, akiknek nincs kellő tudásuk, akik nem értenek a neveléshez.

Megyenként ez látna, a párt, szervezetek zöme jelentőségének megfelelően foglalkozik ezzel a kérdéssel. Földesen, Hajdúnánáson, Hajdúdorogon az Ohati ÁG-ban és még sok helyen egyéni elbírálás alapján alapos körülményekkel végezték el a propagandisták kiválasztását. A propaganda munkával tapasztalt, jól képzett elvtársakat bízták meg, akik nagy többségükben az elmúlt évben is jól végezték ezt a munkát. Az eredményekhez, amelyeket a propagandisták kiválasztásában elértünk, nagyban hozzájárult, hogy a pártbizottságok tagjai — különösen a debreceni és a derecskei járási pártbizottság tagjai — személyesen ellenőrizték, segítették ezt a munkát.

A propagandisták kiválasztásának határideje lejárt. Hiba lenne azonban észre nem venni, hogy a jó eredmények mellett súlyos mulasztás is tapasztalható. Egyes helyeken, mint Nádudvaron, Balmazújvároson jóformán meg sem kezdték a propagandisták kiválasztását. Ugy látszik, itt az elvtársak nem tanultak a tavalyi hiányosságokból.

Nádudvaron Szaniszló János elvtárs, a községi pártbizottság titkára most is éppen úgy, mint tavaly a nagy mezőgazdasági munkákra való hivatkozással igyekszik elhomályosítani az 1953-54. pártoktatási év előkészítésével járó feladatok nagyságát. A fő feladat kétségtelenül az aratás-cséplés, begyűjtés, a gyors betakarítás kérdése. Azt kell azonban látni, hogy a propagandisták kiválasztása, a velük való elbeszélgetés egyáltalán nem hátráltatja — ellenkezőleg elősegíti ezt a munkát,

ha a propagandisták kiválasztását helyesen végezzük. Ezek az elvtársak a község legjobb előadói, agitátorai, akiket amellett, hogy a jövő évre nevelőmunkával bízunk meg, a nyári időszakra kisgyűlések tartására, agitációs munkára bevonhatunk. Adjunk számukra konkrét feladatot és ez nagymértékben előre fogja vinni a párt és kormányhatározatok megismerését, azok végrehajtására való mozgósítást.

Egy másik igen súlyos hiba a „papimunka”, a propagandisták „listájának” összeállításának. A propagandisták nyilvántartása feltétlenül szűkszerűsége azonban ne olyan nyilvántartást készítsünk, mint a püspökladányi pártbizottság, ahol a propagandistákkal való elbeszélgetés nélkül „nyilvántartásba” vették azokat, akiket propagandistának javasoltak. Ez a nyilvántartás a püspökladányi községi pártbizottság „összesítése” után a járási pártbizottsághoz került, ahol az elvtársak annak tudatában, hogy ezekkel az „elbeszélgetés” megtörtént — szintén nyilvántartásba vették a propagandistákat. A püspökladányi pártbizottság úgy látszik ezzel „be is fejezték” a kiválasztás munkáját, mer azóta sem beszélgettek el ezekkel az elvtársakkal.

Vajjon az így „kiválasztott” propagandisták hogyan fognak felkészülni évi munkájukra, amikor erről a pártmegbízásról nem is tudnak? Vagy talán azt gondolják a püspökladányi pártbizottság vezetői és a községi pártbizottság tagjai, hogy „ezek úgy is vezettek már tavaly is politikai iskolákat és gondolhatják, hogy az új oktatási évben is vezetni fognak”. Ez a nézet igen helytelen. Az elmúlt oktatási évad propagandistáinak az évad befejezésével — ez a pártmegbízásuk véget ért. Most újra,

egy egész esztendőre kell meghízni őket a párttagság nevelésének feladatával

Ezt kell szemelőtt tartani — és a legsürgősebben pótolni a mulasztást.

Az, hogy a propagandisták kiválasztásának határideje lejárt nem jelenti azt, hogy ez a munka befejeződött — „ezen is túl vagyunk”. A propagandisták nyári továbbképzésének kezdetéig be kell hozni a kiválasztásban tapasztalható lemaradást. Beszélgetni kell minden egyes propagandistával és megállapodni velük abban is,

hogy a nyár folyamán hogyan lesz biztosítva a továbbképzésük. Meg kell beszélni minden egyes propagandistával, hogy egyéni tanulási formájában, avagy bentlakásos tanfolyamon fog-e részt venni, amelyeken egész évi munkájához megkapja az elvi és módszertani segítséget.

Az egyéni tanulásban résztvevőket fel kell készíteni a július 26-ával kezdődő tanulásukra. Azok, akik bentlakásos kiképzésben részesülnek már most kapják meg, hogy az első, második, vagy a harmadik tanfolyamra jönnék, mert ez elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy ezek az elvtársak munkájukat, idejüket ennek megfelelően osszák be.

Sokkal nagyobb gond: kell fordítani ez évben a DISZ propagandisták kiválasztására, illetve átadására is. Nem elég az, hogy a pártbizottságok, mint azt a kismarjai pártbizottság vezetője tette csak a DISZ politikai iskolák vezetőit válogassák ki és adják át. Gondoskodni kell a DISZ politikai körök vezetőinek biztosításáról is. A pártbizottságok titkárait számonkérjük be a DISZ szervezetek titkárait. Ellenőrizték, hogy az általuk megnevezett propagandisták megfelelőek lesznek-e az illyőség nevelésére. Gondoskodjanak arról, hogy a DISZ szervezetek megismerjék azokat, akik az új oktatási évben a DISZ-ben tanítanak.

A propagandisták nyári továbbképzésének ideje rohamosan közeledik

A propagandisták kiválasztásában elért eredmények azt mutatják, hogy jó munkával megoldjuk a feladatokat. Azok a súlyos hibák, amelyek a propagandisták kiválasztásában egyes területeken tapasztalhatók azt követelik, hogy a pártbizottságok fokozottan ellenőrizzék a propagandisták kiválasztását, a nyári továbbképzésre való besorozásukat. A hiányosságok felszámolásával komoly lépést teszünk előre az új oktatási év jó előkészítése terén s abban, hogy az 1953/54-es oktatási évben párttagságunk alaposabban megismerje a marxizmus-leninizmus győzedelmes eszméjét, pártunk politikáját és a gyakorlatban alkalmi módon tudja azt alkalmazni.

Esenszki Bertalan, a megyei pártbizottság pol. munkatársa.

A betakarítási és begyűjtési békeverseny sikeréért

Az aratás dandárjában vagyunk. Felajánlások születnek és ezeknek a felajánlásoknak teljesítéséért nemes harc folyik a megye géppállomásain eddig 447 kombájnista, aratógépező, cséplőgépező tett felajánlást. Gorzsás Antal, a hajdúböszörményi géppállomás cséplőgépezője vállalta, hogy 80 vagon terményt cséplés el 100 hold tarlóhántást végez el. Nagy Imre szintén 80

vagon gabona elcséplését, és 60 hold tarlóhántását vállalta. A versenyben máris születtek jó eredmények. Kemecsei Imre, a hosszúpályi géppállomás cséplőgépezője három nap alatt 500 mázsát cséplés el. Hancsák István szemvesztesség nélküli cséplésért, de kemény harc folyik a kombájnisták, aratógépezők között is, az aratás mielőbbi elvégzéséért.

Rácz József vezet a kombájnisták versenyében

A megye minden részében dolgoznak már a kombájnok, takarítják be a bőséges termést. A versenyben eddig Rácz József vezet, aki 60 holdat aratott le és cséplés el. Második szintén a debreceni géppállomás kombájnvezetője, Rácz András, aki 58 holdat aratott le. A kombájnisták versenyében a harmadik Ferenczi József (hajdúnánási géppállomás) 55 hold, negyedik Szarvas Péter

(balmazújvárosi géppállomás) 50 holdas teljesítménnyel. Ezek az eredmények szépek, de az országos eredményektől, az olyanoktól, mint Háy József — aki már 155 hold aratását és cséplését végezte el — bizony elmaradnak. Tovább kell tehát gyorsítani a munkát a megye kombájnistáinak, ha országos viszonylatban is az élenjárók közé akarnak kerülni.

Az aratógépezők versenyében Harangi Árpád és Dózsa Kálmán vezet

Az aratógépezők is nemes harcban állnak egymással. A le-

lenlegi jelentés szerint még mindig Harangi Árpád, a nadvé-

gépállomás aratógépezője vezet. A második Dózsa Kálmán, (berettyóújfalusi géppállomás) 70 hold, harmadik Nagy Miklós (balmazújvárosi géppállomás) 69 hold learatásával.

Szélesedik a kaszások versenye

„A megye legjobb kaszája” címmel indított verseny egyre szélesedik, egyre többen csatlakoznak hozzá. A balmazújvárosi Új Élet tszcs párttitkára, Gelei János elvtárs vállalta: hét nap alatt 8 hold learatását. Kóti Mihály, a Február 24. tszcs párttitkára csatlakozott a versenyhez. Varga Sándor egyénileg dolgozó paraszt is szemvesztőség nélkül akarja levágni kalászosát, akárcsak a balmazújvárosi tszcs-k. Ezért vállalta, hogy minden nap 1600 ölnél többet vág le.

Az Állami Áruházban

Nagy a forgalom az Állami Áruházban, különösen így el-seje táján — az egyes ruházati cikkek iránti érdeklődés azonban még csak növelte a vásárlókedvet. A vásárlók előke-

nyen szorgalmat mutatnak, hogy megvárják a legkisebbet — még tandékokat is adnak azoknak, akik nem tudják magukban eldönteni, hogy a világosabb, vagy a sötétebb kék szelvényből csináltassanak-e ruhát, drapp vagy barna cipőt vegyenek-e.

Tóth Jánosné (Debrecen, Magyar-Szovjet Barátság útja) mikor belépett az Állami Áruház csapóajtóján, egyenesen a cipőosztályra fordult. „Rögen” — még a hét elején — kinevezett egy szép cipőt magának, most jött érte. Bizony jól járt a nehány napi „lurelemért” — 266,50 forint helyett csak 193 forintot fizetett ki, Püspök-től, dányból egy négytagú család, is ott volt éppen: a család fő terven felül” egy pár házic.

Marosi Jenőné a hét elején azt tervezte odahaza, Tiszacségen, hogy három nagyobb gyereknek vesz cipőt, a legkisebb meg várhat egy hónapot. Az árleszállítás során megvehette mind a négy gyereknek a jébbel — így nem került sor otthon a gyerekek között egy esetleges „perpatvarra”. Szántó Károlyné (Debrecen, Erdei utca 52) saját magától vette meg egy kötényt: a 189 forintot szándékozta 131 forintot fizetett ki, a megmaradt 58 forintból kölcsönre is jutott.

Szovjet orvostudományi könyvek kiállítása

A Déri Múzeum egyik termében a Horizont könyvesbolt szovjet orvostudományi könyvekből kiállítást rendezett. A kiállítás nemcsak az orvosok, hanem a nagyközönség számára is rendkívül érdekes és tanulságos. Annak ellenére, hogy a kiállított anyag csupán kis töredéke a hatalmasan fejlődő szovjet orvostudományi irodalomnak, mégis impozánsan bőséges.

Nagy választékban találjuk egymás mellett az összes címlet és gyakorlati orvosi szakok legújabbban megjelent tankönyveit, kézikönyveit és monográfiáit. A könyvek túlnyomó többsége gazdagon illusztrált, sok színes képpel és fényképpel. Így sokan közülük azok az orvosok is használnak tanulmányozhatják, akik az orvosi nyelvet még nem rendelkeznek kellő jártassággal. Tanulmányok az anatómia és biológia tankönyvei: már az ábrákból látható, hogy az emberi, mint az állatoké világnak egyik tagját mutatják be, összefüggésben a természettel és az élők világával, amelyből származott.

Sok a sebészeti tárgyú munka. Ezek között is kiemelkedik egy sokkötetes, hatalmas gyűjtemény: „A Nagy Honvédő Háború Sebészeti Tapasztalatai”. A sebészetben már a múlt század éri Oroszországának orvosai kiűntek. Egyik akkori híres alkotó sebésznek, Pirogovnak nevével most is ismeri a világ minden orvosa. Más kiváló orosz orvosokkal együtt Pirogov vezette meg még a múlt században az orosz orvosi iskola alapjait. Hatalmas fejlődésnek azonban ez a tudomány — éppen úgy, mint a többi — csak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom után indult.

Számos bel- és ideggyógyászati könyvet látunk. Ezekben a területeken is világos szótól sikerrel mutat fel a szovjet orvostudomány. Pavlov tanításai alapján épült fel a nervizmus tanja. A nervizmus alapján kidolgozott gyógyító módszereket — ami teljes egészében a szovjet orvostudósok munkája — most már a földön mindenütt eredményesen alkalmazzák.

A Szovjetunióban két szinten folyik az orvosi oktatás. A felső az egyetemi szinten, amelyen az orvosokat képezik ki. Van ezenkívül egy középfokú is: felszerképzés az egészségügyi iskolákban. Ennek a középfokú oktatásnak tankönyveit is megtaláljuk a kiállításon, sokat magyar nyelvre is lefordították. Meglepő ennek a középfokú oktatásnak magas színvonalát. Itt nyelvenként alig van különbség az egyetemi és középfokú tankönyv között. Legfeljebb annyit, hogy a latin műszavak helyett mindenütt az anyanyelvű szavakat találjuk, tehát megértésükhöz nem kell latin nyelvű előképzettség; érthetőek mindenki számára.

Több orvostudománytörténelmi könyvet is találunk. A szovjet hazafiság az orvostudományban is érvényesül: a hazai hagyományok ápolása. Súlyt helyeznek arra, hogy minden szovjet egészségügyi dolgozó ismerje hazája orvostudományának történetét, kiváló képviselőit, ezek kimagasló eredményeit. Alapában minden tankönyv a szikra történelméről kezdődik, vagy fejeződik be.

A falakon köröskörül kitűnő falitáblákat látunk. Ezek részben az oktatás céljait szolgálják, pl. egy sorozat az electrocardiográfiáról. Másrészt laboratóriumi falitáblák, melyek munkaközben segítik a dolgozót, ilyenek például a váladékok vizsgálatánál észlelhető mikroszkópi képek.

Végül nem maradhat említés nélkül, hogy megtekinthető a kiállításon a szovjet könyvnyomtatás legújabb és legnagyobb alkotása is: „Az Összes Tudományok Szovjet Enciklopédiája”-nak új kiadása. Ebből a 48 kötetre tervezett műből eddig 18 kötet jelent meg, hovákonként jelenik meg egy kötet. Nem hiúds azt mondani, hogy elmély egy-egy kötet átlapozása, a Vlagyimir eddigi legnagyobb és legtekintélyesebb lexikona az angol Enciklopédia Britannica volt. A szovjet enciklopédia ezt a munkát terjedelemben is, tartalomában is, kiállításban is messze fűlszárnyalja. Ez a gyűjtőmunka a maga nemében páratlan. Az ára meglepően alacsony: 100 forint egy-egy gazdag, színesen illusztrált, 4 ujjnyi vastag kötet. Nyilván az a cél vezette a kiadót — a Szovjetunió Állami Kiadója — hogy minden értelmiségi dolgozó nehézség nélkül meg tudja magának szerezni, hiszen jó lexikonra úgyszólván mindenkinek lépten-nyomon szüksége van.

A kiállítás minden délután megtekinthető 3 és 6 óra között, a belépés díjmentes.

K. A.

A hos-
ság ge-
szorgos
tes raktá-
kat csép-
arpatföld-
motollája
tagon ör-
zuhatagj

Oláh
elégedett
— örö-

Cs

Oláh
kájával
szövetség
kijelentés
— Az
tása, csé-
hogy 40
a munká-
gazdaság
Nagy Gy
Igy ha
a 30 for-
árfaföld-
A ga-
kombájn
Akad jó
harcolni

A Li

A kas-
daság Li-
gasló er-
erlelődt-
angolper-
munkács-
angolper-
földre a
az éjsza-
tötte, ot-
hogy a
is meg-
jukkall

A Bék-
volt így
tekerlet-
mire el-
Imre pa-
az irod-
vaskos
dokkodo-
szoklat-
de a tilt-
golt az
szemei
tek.

Nem
morgott
első nag-
nak. E-
mennyir-
tagok, a
mak. Eg-
mint a
cselleg
A jó sz-
rástól j-
vát ad-
gyors
hogy sz-
szemves-
je meg-
nagyobb
nőknek.
egyénő-
seny. E-
függ a
Borók

tolt. Ejj-
át besur-
ri éjsza-
meglob-
kötöket.
mudart,
aratás
teke el-
pártbizo-
érekzele-
lősegi ü-
hozott
elé vitá-
kezleten
tással, a
csalotts
résztelen
ra a na-
muniság
csaknem
vele.

Igaz v-
kérdések
— Mi
aratunk
a hátsó

A hosszúhátú kísérleti gazdaság vezetői elhanyagolják a munkaverseny értékelését

A hosszúhátú kísérleti gazdaság gatólyi üzemegekében szorgos munka folyik. Az emelés raktár közelében aprómagvakat csépel a gép, távolabb az árpaföldön kerepel a kombájn motollója, bűg a cséplődob, vastagon ömlik az ősziárpa arany-zuhataga.

Olah András kombájnos megelégedetten mondja: — Örömmel ezzel a masinával dol-

Csatlakozás a 400 holdas mozgalomhoz

Olah András a maga jó munkájával még tovább erősíti ezt a szövetséget, népünk hatalmát. Kijelentette: — Az én normám 200 hold aratása, cséplése, de én vállalom, hogy 400 holdon végzem el ezt a munkát és versenyre hívom a gazdaság másik kombájnosát, Nagy Gyulát.

Igy harcolnak a kombájnosok a 30 fokos hőségben, perzselődő árpaföldön. A gazdaságban nemcsak a kombájnosok mutatnak példát. Akad jó példa bőven, hogyan kell harcolni a gabonacsata idején.

A Liszenkó-brigád megment 60.000 forintot

A kaszások versenyében a gazdaság Liszenkó brigádja is kimagasló eredményt ért el. Gyorsan érlelődött a nagy értéket jelentő angolperje. Medgyaszai János munkacsapata 30 holdon vágta az angolperjét, melynek magját külföldre adják el. A munkacsapat az éjszakát a kasza mellett töltötte, ott aludtak néhány órát, hogy a szállásra való járás idejéig is megtakarítsák. Gyors munkájukkal megakadályozták a na-

gozni. Arat és csépel egyszerre, dolgozik 70 ember helyett és egy szemet se pocsékol a tarlóra. Valóban úgy van, nincs árpaszem a tarlón. Több kerül így a zsákba, mintha keresztekbe törrik, hordják asztagokba. A kombájn minden szónál ékeesebben bizonyítja, milyen felbecsülhetetlen segítséget ad a munkásosztály a dolgozó parasztságnak, milyen hatalmas erő a munkásparaszti szövetség.

A gazdaságban 61 tagú építőbrigád dolgozik. A brigád amikor látta a mezei munka nagy sürgősségét elhatározta, hogy kivesszi részét a gabonacsatából. Az építő brigádból 25-en részt vállaltak a mezei munkánál, a többiek pedig arra tették ígéretet, hogy fokozzák munkateljesítményüket, nehogy elmaradás legyen az építkezésnél.

Példáan dolgoztak a kaszával is: learattak 65 hold árpát, 40 hold borsót. A kényes francia-borsót éjszaka is vágták a holdfényben, mert sürgős volt nagyon az aratása.

gyobb szempergést és ezzel mintegy 60.000 forintot mentettek meg az államnak.

Az aratógépezetők közül Horváth János jár az élen, öt nap alatt 14 holddal vágott le többet, mint a másik két gép együttvé-

A dolgozók példát adnak a jó munkából a gazdaság vezetői megismerik, akik ezt a versenyt. Ugy, központi gazdaság, mint a gatólyi üzemegek épü-

leteinek sívárságát sehol sem élénkitik a díszes versenytáblák, melyek feltüntetnék a gazdaság dolgozóinak eredményeit. Súlyos mulasztás ez, lebecsülése a versenynek.

Megjelent a felhívás a betakarítási és begyűjtési békeverseny szervezéséről, az élenjárók népszerűsítéséről, de ez ügylátszik, süket fülekre talált a hosszúhátú állami gazdaságban, ahol pedig példamutatón kellene előjárnai a vezetőknek.

Több figyelmet a dolgozók igényeire

A vezetők hibája az is, hogy nemcsak a verseny nyilvánosságának biztosítását hanyagolják el a 400 holdas állami gazdaságban, hanem az ellenőrzés lazasága következtében az is előfordul, hogy a nehéz munkában, rekkendő hőségben dolgozók még az ebédet sem kapják meg idejében.

Olah András kombájnos és munkatársai mondták:

— Mi versenyzünk és harcolunk a jobb eredményekért, kora reggeltől dolgozunk, de ma délután 3 órakor még ebédet nem kaptunk! Ez nem az első eset ebben a gazdaságban!

Hogy ez előfordulhat, azért felelős a gazdaság vezetőin kívül a pártszervezet is, mert nem figyelte éberen a dolgozókkal való bánást, a MEDOSZ sem látja el feladatát, amit bizonyít a versenymozgalom elhanyagolása is.

A hosszúhátú kísérleti gazdaságban sürgősen javítani kell a vezetés módszerén.

Socialista versenyszerveződések.

Biharos közeg. Végrehajtóbizottsága, aratás, cséplés, tartóhántás, másodvetés és begyűjtés munkájának határidő előtt elvégzésére illetke felkérésre versenyre hívja Bakonyszeg közeg dolgozó parasztságát.

A Béke Világunkat budapesti újságírók által szervezett munkaversenyre hívjuk, hogy a világ minden részéből a becsületos küzdelemmel, keményen harcoljunk és harcoljunk a béke fenntartásáért.

A mi közegünk minden tagja akarja a békét és harcolni érte. Felkérjük azokat, akik bizonyítják, hogy vállalkoznak:

1. Az aratás munkájának, melyből a legkezebb július 9-ig való elvégzését.
2. A cséplés munkájának, melyből a legkezebb augusztus 15-ig való elvégzését.
3. A tartóhántás munkájának, melyből a legkezebb július 15-ig való elvégzését.
4. A másodvetés munkájának, melyből a legkezebb július 15-ig való elvégzését.

A gazdaság vezetői és pártvezetők az aratás, cséplés, tartóhántás, másodvetés sikere érdekében érdeklődnek a versenyszerveződések köztük egymással. Biharos közeg dolgozó parasztságot is szocialista versenyszerveződések köztük Bakonyszeg közeg dolgozóival. Vállalkozunk, hogy a minisztérium határozatában előírt határidő előtt végzik el a munkát.

Biharos közeg. 1953. június 25.

Biharos közeg szervezői: ...
Bakonyszeg közeg szervezői: ...

Békét akarunk!

Az ötödik aratócsapat diadala

— Magunknak dolgozunk, vagy mi a szóc. Ezelőtt se versenyztünk, mégsem maradt időnk a gabona.

Megs a jó ok, amiért tartott elöl a csoporttervezetektől a tagság egyrésze az volt, hogy egymás között már előre megbeszéltek: ki kivel arat egy csapatban. Az első munkacsapat vezetőjének pl. mielőtt még határoztak volna, mindenki Balogh Istvánt ismerte el. Őt kaszáscsapatot kellett alakítani, egyenként három kaszával. Négy már csak úgy szóbelileg megalkult az értekezlet előtt. Volt azonban a csoportban két „vékonykájú” ember, Kónya Gábor, meg Kozma Péter. Ezeket egyik csapat sem fogadta be, attól tartottak, hogy nem bírják majd a munkát.

Érthető volt a vonakodás, hiszen azt beszélték, hogy az elnök meg a tükár felborítja majd az előre jól eltervezett beosztást.

— Akkor pedig arasson aki akar, — hangoztatták többen.

— En nem pisznogni akarok, hanem aratni!

— Nem nézem én senkinek a kinyját, — töltötte a másik. Annál nagyobb volt azonban a meglepetés, hogy a vezetőség mindent úgy hagyott, ahogy a tagok egymás között eltervezték. Egyszerű, telkes szavakkal mondta el a párttitkár: Az a feladat áll előttünk, hogy az aratást a legrövidebb idő alatt befejezzük és elsőnek kapjuk meg a cséplőgépet. Akkor aztán személyi kétség a felől, hogy a beadást is elsőnek fogjuk tudni teljesíteni és megelőzzük a versenyben az Új Életet. Az ötödik munkacsapat vezetését vállalom.

Ide kerültek azok, akikkel senki sem akart dolgozni. A tükár és a két leggyengébb ember együtt aratott.

A gyűlés jó hangulatban folyt le. A versenyről csak annyit szó esett, hogy az ötödik munkacsapat tagjai vállalták: elsőnek fejezik be az aratást.

— Majd meglátjuk, — volt rá innen-onnan a felelet.

Az elnök azt javasolta, hogy a két legjobb eredményt elérő aratócsapatot jutalmazták meg. A tagság elfogadta, különösen Balogh István helyeselte ezt, bíva abban, hogy úgy is az ő csapata lesz az első. Arra, hogy a Borók kaszáscsapat is ére kerülhet, — a két gyengébb tag miatt — senki sem lett volna egy lyukas garast sem.

A kalászos területet egyenként osztották fel a csapatok között. Amelyik hamarabb végezi el a munkát és a legjobban dolgozik, az lesz a győztes. Így folyt le a csoporttervezet.

Az aratás nem várta sokáig magára. A jó meleg napok gyorsan érlelték a kalászt. Június 25-én indult első rohamra a Béke tagsága. 30 hold ősziárpa vágta először a kaszáit. A tagság kezdeti felgyűlési az első és az ötödik munkacsapat versenyére. Minden csapat eredményét naponta felmérték. 100-150 öl volt mindig a különbség a két csapat között, hol ide billent a mérleg serpenyője, hol oda.

A Borók-csapat tagjai egyáltalán nem erőlködtek. Igaz, a legkorábban kezdtek és a legkezebbben hagyták abba a munkát, de délnél két órát is pihenek, aludtak a hűvösön. Tudta a tükár, hogy mit csinál. A hűvösben utána pótolta azt a kis kiestést. Borók elvtárs háadt az élen. Ugy „húta” maga után a két embert, mint a mozdony a vasúti kocsikat. A számszámot renáber tartották, kalapálták, fenék rendezés.

— Jó számszám fele munka — mondotta a tükár.

Már nem volt sok vágtalan gabona. Haladt a munka, mint a karikaesapás. Az ötödik csapatnak három hold bűgöt kellett lenni ahhoz, hogy végezzen a számára kimért területen. Ezen az estén valahogy úgy jött ki a

lépés, hogy a szokottnál korábban hagyták abba a munkát.

— Holnap úgy is takarosan elvégzünk — mondták. — Keresztekbe rakták, amit déltől vágtak és hazabillagtak. Jó, meleg vicsorát fogyasztott ki-ki otthonában. A tükár még egy „saládit” is hozatott a csapat tagjainak, Baloghek vicceltek is őket.

— Korán iszlok a medve bőrére hél — De a kezdeti ébrazkodottságnak nyoma sem volt már a Balogh csapatban.

— Ki hitte volna — mondogatták csak úgy egymás között. — Allják ezek a sarak!

— Majd elváltna, ha nem Borók elvtárs volna a csapat vezetője, — hangzott az ellenvetés.

A Borók csapat kaszái a vacsora után táncszokásra ültek össze. Azt azonban még a marokszedők sem tudták, hogy miről beszélgettek. Nem is nagyon törődtek vele, aludni mentek hamar, hogy erőt gyűjtsenek a holnapi utolsó, nagy rohamra. A nappali hőség után jöleső hűvös szellő cirógatta a kertek bokrait. A hold mélységteljesen dugta fel fejét a látóhatár peremén. S a csendes nyári éjszakában három árnyék suhant fölött saig a búzaföldek felé. Három ember, az ötödik munkacsapat tagjai. A számszám nem a vállukon tartották — mint szokás, — hanem a kezükben, éva-tosan, hogy meg ne vágják egymást vele.

S pár perc múlva már suhogtak is a kaszák, dől a gabona. Mikor a rend végére értek, leterítették a kaszát és felszedték, amit addig levágtak. A marokszedők nyugodtan aludtak otthon, nem is sejtették, hogy hajnalban, mire felebrednek, számukra már nem lesz munka. A Borók-csapat befejezte az aratást. Nem is sejtették, hogy az ő csapatuk kerül ki győztesen a versenyből.

Teltek az órák, fogyott a lábon álló gabona a kaszák suhán-

tása nyomán. Feléngire sem volt fárasztó a munka, mint a nappali hőségben. — Holnap ráerünk aludni, — ezzel beztatt magukat a kaszások, míg más dolgozik a melegben, mi a szobán hűvösében alszunk, mint a tej-Mire megórradt, keresztben állt a búza a Borók munkacsapat számára kimért területen, befejezték az aratást. A párttitkár utójára megjelent a kaszát, egy marék gazzal végighúta a pengét, kiöntötte a özet a kaszákótokból és kiadta a pengeszél: Indulhatunk! Feltehetően könnyen, mintha mi sem történt volna, beballagott a három kaszás a tanyaközpontba. De a de-hanyapista mellé erve egyszerre megállt mind a három ember. Nem akartak hinni a szemüknek.

A pajta másik végénél a Balogh munkacsapat tagjai voltak. Mindegyik kaszát mellett őit ballagott a marokszedő is. Porosak voltak és jövezték, de arcukon huncut mosoly jövezt. Borók szólt meg először:

— Szabadság!

— Szabadság!

— Kifeje? — így Borók, mint ha mit sem sejtene.

— Nem, hazafeje — így Balogh István.

— Hogy gondoltátok rá magatokat?

— Ugy, hogy kiát aludtunk a pajtában, oszt kibredtünk a ti kaszátok suhogására. — Aztán egy pár pillanatra csend után Bíró szólt meg újra:

— Hát... Mink elvegeztük.

— Hát... Mink is olyanformán állunk, tükár elvtárs. Aztán megint egy pillanatra csend következett. Borók szólt meg esendően:

— De mink hárran végeztük ám el Balogh elvtárs, miénk a győzelem — s olyan nagyot jöizűt kacagott, hogy visszhangzott föle a hajnali határ.

Lévai Endre.

Több gondot a dolgozók egészségvédelmére a Hajdúmegyei Téglagyári Egyesülésnél

Allva ebédnek a Hajdúmegyei Téglagyári Egyesülés Dimátrov-utcai irodájának dolgozói, mert az épületben nincs közös étkezőhelyiség. Mosakodás, fürdés nélkül térnek haza a gőztéglagyári munkások, munkásszasszonyok, mert az évek óta begigért fürdő és zuhanyozó még most sem készült el a telepen. Kút ugyan van, de hiányzik a villanymotor, így nem tudják az új munkásszálló padlásán elhelyezett tartályba a vizet felnyomni. A nemtörődomség, a dolgozók lebecsülése, mint valami veszélyes betegség szinte végigvonul a vállalat vezetésének egész rendszerén. Lehetően harag és ellenségesség nélkül személni azt a közönyt, ahogy az élő embert a Hajdúmegyei Téglagyári ES telephelyein, elsősorban a Gőztéglagyárban kezelik.

Munkásszállás, ahol egy éve nem süroltak

A Gőztéglagyár ideiglenes munkásszállásán határtalan a piszok és a rendezettség. A padló egy év óta nem volt sürolva, hiányzik a polcok és a szekrények. — Nem tudjuk a ruhákat hova elhelyezni, azok csak gyűrődnek, porosodnak — panaszkodik Tóth Ferenc lakatos — jogosan. A szálláshely többi lakói is ilyen „hajbónak” úsznak.

Az eldeformálódott, szakadt szalmazsákokra, a helyiség ablakaira ugyancsak rossz rátekinthet. A szalmazsákok nagyrésze fedetlenül, lepedő nélkül hever, az üvegtáblákat is valami furdcsa, gyanus homály fedi. Megdöbbentő, hogy mindez 1953-ban, több héttel a Szabad Nép ismert vezércikkének megjelenése után történik. A vezetők még annyi fáradságot sem vettek, hogy szétnézzenek saját portájukon, észrevegyék azt, ami közvetlenül a szemük előtt történik. A párt-helyiség csupán néhány lépéssnyire van az ideiglenes szállástól, de Várkonyi Ignác elvtárs párttitkár mégsem hívta fel egyetlen egyszer sem erre a súlyos mulasztásra a telepvezető figyelmét. A telepvezető Kardos Imre elvtárs is, — mikor a mulasztás okáról kérdezősködünk inkább mosakszik, sopánkodik:

Elkenik a hibákat

— Jelentettük már, hogy takarító kell az egyesülés központjának, de nem adtak. Egyébként is ez csak ideiglenes helyiség, ha

kész lesz az új munkásszálló, ah- ba költöznek az emberek. Sovány vigasz. Lehet, hogy a szálló, ahogy a jelek is mutatják, még szeptemberben sem lesz kész. Mi lesz addig? Addig ilyen körülmények között élnek, pihennek a dolgozók? Addig mindig hiányoznak a huzatok a tejvankosról, addig az ablakokat, a meszeletlen falakat továbbra is beszóvi a pókháló, a penész?

Nem, ez nem érv Kardos elvtárs! Ez inkább opportunizmus, hajbókolás a hibák előtt. Sürgősen rendet kell a munkásszálláson teremteni! Ezt a termelés, a helytállás érdeke is megköveteli. Tiszta, egészséges helyiségben, barátságos környezetben jobb kedve van a dolgozónak, lendületesebben végzi kötelességét. Ezt senki se tagadja!

A vezetők állandó kötelessége: gondoskodás a dolgozókról

A befejezés előtt álló új munkásszállónál sincs minden rendben. Ez a rész is a nagyfokú hanyagság, nemtörődomség képét mutatja. Az ember kívülről egy szép, modern épületet lát, (szinte örül, hogy az állam ilyen épít munkáibanak), belül azonban annál megdöbbentőbb a látvány. A szobák tárva rtytva, a helyiségekben bűzös szalma, papirdarabok kupacai tornyosulnak. Az élelmiszertartó szekrények ajtaja is több helyen leszaggatva, a kövek fesszedve, mintha valami pusztító had járt volna itt. Ezért az állapotért a vezetőség mellett (mert nem zá-

rárták be a helyiségeket, nem takarították), a dolgozókat is felelősség terheli. A télen a gyárkémény és kazáncsővel vállalat munkásai laktak itt és ahogy az épület jelenlegi állapota is mutatja, bizony nem becsülték meg a helyiségeket. Ez a fejelemzetlenség egyébként más formában is mutatkozik. Még ma is gyakran előfordul, hogy a dolgozók ruháitól lefektüsznek az ágyra, vagy a kimosott tiszta lepedőre rakják csizmájukat, bakkancsuikat. Helytelen, megengedhetetlen ez! A tiszta és a rend megtartásában nemcsak a vezetők, de a munkások is személy szerint érdekeltek.

Az üzemi bizottságnak ilyen tekintetben alaposabb felvilágosító munkát kellene folytatni. A dolgozók szódavízét kapnak védőétekként, de a kiürített szódavízes üvegek is nem egyszer a piszokban, a téglaporba hajigálva hevernek.

A Hajdúmegyei Téglagyári Egyesülés vezetősége teremtésn sürgősen rendet saját területén. Ne túsze meg a dolgozók jogait a legkisebb csorbítását sem. Szakítson az a helytelen gyakorlat, ami főh elvtárs igazgató szavaiból még ma is kivehető, hogy: azért nincs ebédlő a Dimitrov utcában, mert roktár-helyiség stncs. Ilyen párhuzamot nem lehet vonni! Az élő és alkotó ember mindennél drágább, s ezt az elvet soha egy percre sem szabad szem elől téveszteni!

K. T.

Új filmek a debreceni mozik műsorán

Hatalmas sikerrel vetített film-színházaink a csehszlovák filmgyártás „Emberablók” című filmalkotását, amely kiváló művészeti eszközökkel mutatja be az amerikai imperialisták igaz arca- tát.

Az „Emberablók” vetítése után két kftűnő szovjet film kerül film-színházaink nyári műsorára. — Egyik a „Makszimka” magyarul beszélő, színes filmalkotás, amely egy kis néger gyermek küzdelmes

életéről szól, míg a másik a Lope De Vega drámája alapján készült „Táncmester” című film.

A Híradó filmszínházban nagy érdeklődésre tarthat számot a bemutatásra kerülő magyarul beszélő kínai riportfilm, az „Allami Népi Együttes Kinában”. A debreceni vendégszereplései révén jól ismert együttes kínai útját, élményeit ismerteti meg velünk a film érdekes, változatos módon.

A megyében az első vagon búzát a darvasi állami gazdaság adta be

Elenjáró állami gazdaságunk, a darvasi szombaton egy vagon búzát adott be és ezzel elsőnek kezdte meg a megyében a búzabeadás teljesítését. A gazdaság árpából már 11 vagonnal adott be. A gazdaság cséplőgépes csapatai közül a legjobb Taga György csapata, cséplési normájukat 139 százalékra teljesítették.

ÉJSZAKAI GYŐZELEM

A pályaudvar előtti parktól a vén fák árnyába húzódnó Nagytemplomig hosszú lámpasor hűti fényét a Vörös Hadserg-útján sétáló vidám emberekre. Az árul- házak, állami vállalatok kirakatai, az Országos Takarékpénztár és a Népbüfé vörös-zöld neonreklámja, a sok kedves, megható szín mind-mind a mi új, derűs életünket tükrözi. Szép, nagyon szép ez a fénylő esti város, a mi Debrecenünk... de Mártonfi Sándorné számára még ennél is sokkal fénylőbb, sokkal ragyogóbb a kúpgörgős-gép bősugara szikraesője, a lekészövíült görgők csillogó felülete. Nagyon szereti gépét ez a csendes, barna asszonyka. Szocialista megőrzésre vette át, védi, óvja a K 44-es kőszőrűt. Most is körüljárja, meg- nézi a vízadagolót és csak azután indul.

Este 10 órakor jött műszakba. Megkapta a művelettervet s az időt is. Ateresztette az első darabot és MEO-ra adta. Jó volt. Ezután már folyamatosan adagolta a görgőket. A gép simán szedi az acélt, nincs durvamarású felület. Mártonfi elvtársnő, arcán derűs mosollyal hallgatja a motor durvaszólását, a K 44-es „szívét”... Ejjfáltában történt az első hi-

ba. Elszakadt a víznyomást biztosító meghajtósíj, ledalt a vízadagolás. Víz nélkül pedig olyan a kőszőrű, mint az ember vér nélkül: nem dolgozik. Már jön is a szerelő. Mártonfi elvtársnő siet- teti, izgatottan figyel az óra számlapján gyorsan futó veremutatót. A kényszerű szünet időt enged a beszélgetésre is:

— Mióta dolgozik a gyakorló üzemben? — Pár hónapja még, úgyhogy nagyon elején vagyok az igazi munkának — válaszol Mártonfi elvtársnő. — Azt mondják, minden kezdet nehéz — folytatja egy kis gondolkodás után. — Nekem sem volt könnyű. Emlékszem, amikor megkérdezte tőlem egy elvtárs, hogy a második negyed- évi tervet befejezem-e előbb, majd elnevettem magam. Szomorú vigasz volt az igaz, hiszen alig-alig teljesítettem a napi ter- vemet is. Aztán alaposan meg- vizsgáltam a helyzetet: párttag- vagyok, kötelességem jól dolgozni, jó példát mutatni. Azt mondtam, négy nappal előbb fe- jezem be... Es június 20-va, hat- nappal a vállalt határidő előtt teljesíttem a második negyed- évi tervemet.

Beszélgetés közben sűrűn oda-

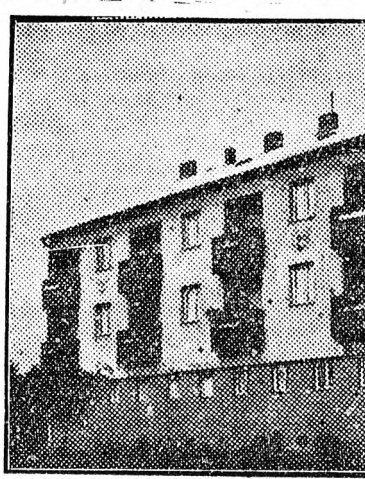
pillant a gépen dolgozó szerelőre. Mihelyt az kész van, rögtön át- dít. Percről percre többet ad ki a gép. Német elvtárs, művezető is odajön. Azt figyeli, egy perc alatt hány görgő esik a gyűjtő- ládába... Kettő, három... tizen- egy darabot eresztett át Mártonfi elvtársnő. Ez 160 százalékot jelent. Nemsokára meg feljebb megy a százalék — százhatvan!

...Két óra körül újra leáll a víz. Hiányzik az ipari gyémánt is. Jó félóránál telik, míg kijavítják a gépet. Még a szerelőmunkást is magával ragadja Mártonfi elvtársnő lelkesedése. Nem megy a pihenő szobába. Most már hitma- mentes a műszak további része. Egyre több görgő gyűl össze, szá- porodnak az ezres kupacok.

Odakint előbb vörös, majd tiszta kék színt ölt az ég. A kelő nap első sugarai aranyló zuhatag- ban ömlenek be a rászórtott ap- lakszemekken... Hat óra. Mártonfi Sándorné befejezte a mű- szakot. Kicsit fáradtan, de csil- logó szemmel izgatottan várja az eredményt. Hamarosan meg is tudja. Ezen az éjjelen 5085 görgő- től nyugott le, 202 százalékat teljesített. Győzelmet aratott. Ejjeli győzelmet!

Az Április 4 útja békeharcosai

Szép, verőfényes nyári napsü- tésben az arra járóknak talán még a szokottnál is rövidebb az Április 4. útja. Mindenütt virágok, ker- tek, nemrég ültetett fák. A fák között az út jobboldalán nagyzere- rű, új bérházak, munkáslakások sorakoznak.

A három emeletes modern, egészséges épületekbe tiszta lép- csők vezetnek fel. A II. számú la- kásba lépünk be. A földszinten víz csobogása hallatszik, Kunkli Fe- rencné és a ház másik lakója, Ma- jor Józsefnek szorgoskodnak a mo-

nagy ház falain, hangos kacaga- suk elvegyül a tiszta, derűs leve- gőben.

Elbúcsúzunk Kunkli Ferencné- től, Major Józsefnétől, tovább me- gyünk. Az I. számú bérház falán kis tábla hirdeti, hogy az itt la- kók mind békeharcosok. Ebben az épületben kapott helyet Szarvas Jánosné négy gyermekes édes- anyja, a békekisgyűlések legakti- vabb résztvevője. Levelet is írt családjára nevében a Béke-Világta- nácsnak. Megírta azt, hogy szor- gó, édesanyjak példája nyomán

minden erővel harcol a békéért. „Gyermekeimet is ebben a szellem- ben neveltem, oktatom, sőt kisgyű- lésekre is elviszem, hogy már most megtanulják, mit jelent számukra a teremtő béke.”

Szarvas Jánosné nem hoz szé- gyent a férjére, aki a megyei tanács mezőgazdasági osztályán dolgozik. Jó népművelő munkával mozgósítja az asszonyokat a rég- yeltűre békekisgyűlésekre. Még, magyarázza nekik, hogy nincs

nek olyan keserves életet, mint amilyen nekem volt. Férjem Bal- mazújvároson napszámosként ke- reszte a kenyerét. 1949-ben került a debreceni járási tanácsba, mint tiszcs szervező. A nép állama azonnal gondoskodott, hogy meg- felelő lakást kapjunk. Most ké- nyelmes, tiszta szobában lakom. Nem kell már nyirkos falak kö- zött világra hoznom gyermekemet. Ennek az életnek a folytatásáról döntött most a Béke-Világatáncs ülése.”

Soha olyan gyöngéd érzések nem ébredtek még szívemben s ta- lán nem is dobogott benne olyan büszke félítés, mint most, amikor szívve alatta hordja hetedik gyerme- két.

Az igaz anyai szív szólaltatja meg Major Józsefnét is. Egy gyer- meke van, de ő is együttérez Kun- kli Ferencnével. Tudja, milyen ke- serves élet volt a felszabadulás előtt.

— En is nagy figyelemmel ki- sértém a Béke-Világatáncs ülését — mondja — mert tudom, hogy az én nyolc hónapos gyermekem sorsáról is szó volt ott. Büszke va- gyok arra, hogy férjem a Néphad- sereg (iszta, aki helytáll a haza, a béke megvédésének reá eső sza- kaszában.

A beszélgetés ideje alatt egyre magasabbra kúszik az ég a nap. Még erősebben záporozza fényét kint az udvaron játszó gyerekek so- kaságára. Olyanok mind, mint a vasgyűrűk, tiszták, egészségesek. Vidám hangjuk visszhangzik a

olyan nemzetközi ügy, amit tá- gyalás útján meg nem lehetne al- dani. Es el is jönnek mindnyáján Kiss Istvánné, Lőrincz Jánosné, Hevesi Béláné, Török Jánosné, Debreceni Istvánné és az öreg 65 éves Kiss Lajos bácsi is. Soha nem felejtjük el, mit kaptak már eddig is az államtól.

Pongor Lászlóné, Kardos Zol- tánné, Papp Jánosné, Kurucz Im- rené azonban nem mondhatják el még, hogy mindent megtettek a béke szent ügyéért. Bizony már sokszor elfeledték, kinek köszön- hetik a szabadságot, jólétet, bold- dog életet, tiszta, egészséges la- kást. Nem lehet őket a béke kis- gyűlés résztvevői között látni, pe- dig várnak rájuk a többi békehar- cosok, a bérházak munkásai és pa- raszszármazású lakói...

Igy folyik az élet az Április 4 úton. Így élnek, így harcolnak a békéért a mindennapok egyszerű, harcok emberéi. Tetjükkel, kemény akarattal, bátorsággal, körülötjük egyre szépül, gazdagzik a jér- nöknek a fák, nőnek a gyerekek, s egyre jobban bontakozik és for- málódik a jövő. Nemsokára ide a mostani lakóházak mellé majd újak is kerülnek, még szebbek még nagyobbak, ötemeletesek. A teremtő és alkotó béke újabb szó- szólói. Ennek a megvalósításáért küzdenek mindnyájan egy szívvel, lélekkel...

Bizton tudják, hogy olyan híd ez, mely világrészeket, embereket köi össze és a holnap reményességét tüzi jelentünk egére!

„Botr franci... be, am... tel tal... másvdr... tárgya... áldalm... merre... kéne, ... pipet... ha tov... Ezek... kaplár... ember... munka... érintk... három... újfrier... előt...
A m... Vince... nem a... hiszem... kintve... Neki... ebből... magán... Csend... felháb... pótt... ment... hanem... ügye...
csak... hogy... A 1... fulu... nem t...
Az... csi, a... tudot... asztal...
a 1... zünk... tal... lát és... pészny...
elnök... közbé... des...
osztály... talyon... kozva... totlak... talábo... fogad... nök... egysz... valab... tenger... lödte... pirra...
már...
jött... táján... sek...
vatra...
— Ne... taly... benyt... szőnto...
csak... lasz... tek... gek... Ott... tott... az em... fogtat... zik... tek... égető... ember... szakra... mőt... balra... kezdé... van!... az al...
elnök...
pen... natny...
már... Tegy... rem!...
szépe... nak.

